

ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยโดยแนวคิด TQM

ภัทรพัฒน์ กาญจนเกตุ และเทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Received: 7 August 2563 / Revised: 21 November 2563 / Accepted: 18 December 2563

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยโดยใช้แนวคิด TQM จากประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสโมสรกีฬารักบี้ฟุตบอลและ เปรียบเทียบระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยแนวคิด TQM ทั้ง 7 ด้านกับสถานภาพบุคลากรในสโมสรกีฬารักบี้ฟุตบอล

วิธีการดำเนินการวิจัย ประชากรตัวอย่างจำนวน 450 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.98 และค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.97 จากนั้นนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ปัญหาในการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลจากประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสโมสรกีฬารักบี้ฟุตบอล โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างใช้การวิเคราะห์รายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าที (t-test) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น คณะกรรมการสโมสรทีมชายอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว และมีประสบการณ์เกี่ยวกับสโมสรรักบี้ฟุตบอล เกินกว่า 5-10 ปี

ผลการทดสอบพบว่า ระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้บอลโดยใช้หลัก TQM ทั้ง 7 ด้าน

โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน และเมื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ปัญหากับประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสโมสรกีฬารักบี้ฟุตบอล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ปัญหาจากสถานภาพบุคลากรในสโมสร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป ระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยใช้แนวคิด TQM ทั้ง 7 ด้าน TQM โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การวิเคราะห์/ปัญหา/การจัดการ/สโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย/โดยแนวคิด TQM

MANAGEMENT PROBLEMS OF RUGBY FOOTBALL CLUBS IN THAILAND UNDER TQM CONCEPT

Pattarapat Ganjanaget and Tepraprasit Gulthawatvichai

Faculty of Sports Science, Chulalongkorn University

Received: 7 August 2563 / Revised: 21 November 2563 / Accepted: 18 December 2563

Abstract

Purpose The purpose of this research was to study the issues of management in Rugby Football clubs in Thailand by using the TQM's concept through the researchers' experience working in the rugby football domain, and to compare the level of awareness of management problems of Rugby football clubs in Thailand through the 7 principles of TQM concept and the status quo of rugby football clubs' personnel.

Methods The sample population includes 450 individuals. Data was collected through questionnaire, with the content validity value of 0.98 and Cronbach's Alpha Coefficient value of 0.97 by given to the clubs board of directors and the management of registered Rugby football clubs under Thai Rugby Union. Data was expressed as means and standard deviation, and the level of awareness of management problems of Rugby football clubs from working experience associated with rugby football clubs were compared using one-way analysis of variance (ANOVA), followed by Scheffe's method of for multiple comparison. Differences between the board of directors

and the management were determined using t-test with a statistical significance level of 0.05.

Results The sample mostly consisted of male board members of the clubs, aged between 31-40 years, with the education level of Bachelor's degree, and business owners, who had over 5-10 years of experience with the rugby football clubs. The results showed that the level of awareness of management problem of rugby football clubs through using was high. When categorically considered, the level of problems was high as well. In addition, the level of awareness and the experience in working associated with Rugby football clubs, showed the individual difference in the levels of awareness with a statistical significant at $p < 0.05$.

Conclusion The results indicate that the awareness of management problem, based on the 7 principles of TQM concept, was at high level overall.

Keywords : Analysis/Problems/Management/ Rugby Football Clubs/ TQM Concept

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาประเภท 'คนชนคน' นักกีฬาจะต้องมีความพร้อมทั้งในเรื่องของร่างกาย สภาพจิตใจ ความแกร่ง ความอึดและสมาธิอันแน่วแน่ และสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเล่นกีฬารักบี้ นั่นคือ Fair play หรือการไม่เอาัดเอาเปรียบฝ่ายตรงข้าม ซึ่งกีฬารักบี้เป็นกีฬาที่มีการเล่นนอกกฎกติกาได้ง่ายที่สุด โดยเฉพาะการเอาัดเอาเปรียบ เพราะมีการชุลมุน บ่อยที่สุดโดยเฉพาะในการเข้าสกรัม ผู้ตัดสินในสนาม จะไม่เห็นเหตุการณ์ได้ตลอด จึงทำให้มีโอกาสที่จะจิกตา ชก ตะหนำแข่งใช้สันเท้ากระแทกก็สามารถที่จะทำได้ ง่าย ๆ และจับตัวคนทำไม่ค่อยได้กีฬารักบี้จึงเป็นกีฬาที่ พิสูจน์ "ความเป็นผู้ดีสุภาพบุรุษ ได้อย่างชัดเจนและ ง่ายดายที่สุด (Wongsurawat, 2015)

กีฬารักบี้เป็นกีฬาที่ทรงคุณค่าและยังเป็นกีฬา ที่ฝึกให้ผู้เล่นมีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย มีความสามัคคี และทำให้ผู้เล่นมีการตัดสินใจที่ดีอีกด้วย (Srichata, 2014) อีกทั้งกีฬารักบี้ฟุตบอลยังเป็นกีฬาประเภททีมที่ ส่งเสริมความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย และ ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาสามารถปรับตัวให้เข้ากับ บุคคลอื่นได้ และยังทำให้ผู้เล่นมีวินัยในเอง มีความ สม่ัครสมานสามัคคี ทำให้ผู้เล่นอยู่ในระเบียบวินัย เคารพกฎระเบียบของสังคม อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข และเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์ อีกทั้งยังใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาความ มีน้ำใจนักกีฬาและความสามัคคี ซึ่งถือว่าเป็นคุณสมบัติ ที่สำคัญอย่างยิ่งของบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน (Ngualamhin, 2010) ดังนั้นจึงทำให้ผู้ที่เห็นคุณค่า และความสำคัญของกีฬานี้ได้ร่วมกันก่อตั้งชมรม หรือสโมสรรักบี้ฟุตบอลที่เป็นสมาชิกสมาคมรักบี้ ฟุตบอลแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความ เป็นเลิศทำผลงานสร้างชื่อให้สโมสรและประเทศชาติ ต่อไป

ในอดีตกีฬารักบี้ฟุตบอลได้รับความสนใจค่อนข้าง มาก โดยสังเกตได้จากจำนวนสโมสรต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นทั้ง สโมสรของไทยและสโมสรของต่างประเทศที่ขึ้น ทะเบียนเป็นสมาชิกกับสมาคมรักบี้ฟุตบอล และ จำนวนผู้เข้าชมที่มีจำนวนมาก (Hangsajon, 2011) นอกจากนี้ ทีมชาย และทีมหญิงยังได้รับรางวัลชนะเลิศ ในกีฬาชิงแชมป์ในปี 2550 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ (Thaipbs, 2015) แต่ปัจจุบันเห็นได้ชัดเจนว่ากีฬารักบี้ ฟุตบอลนั้นเกิดการหดตัว จำนวนผู้ที่สนใจและผู้รับชม นั้นน้อยลง แม้ผลงานในการแข่งขันในระดับชิงแชมป์ 3 ครั้งให้หลังที่สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ ทำการส่งนักกีฬารักบี้ทั้งชายและหญิงเข้าร่วมการแข่งขันชิงแชมป์ ผลงานของทีมหญิงได้เหรียญทอง 3 สมัยติดต่อกัน แต่ทีมชายนั้นได้เพียงเหรียญทองแดง ในปีล่าสุด (Kueakul, 2017)

จากรายงานที่ผ่านมา พบว่า สโมสรส่วนใหญ่มี การเตรียมความพร้อมของทีมหรือสโมสรเพียงรายการ ไตรรายการหนึ่งเนื่องจากยังไม่รูปแบบในการจัดการ สโมสรหรือโครงสร้างในการดำเนินงานและองค์ประกอบ ต่าง ๆ ของสโมสรที่ชัดเจนซึ่งอาจจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนสโมสรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่าง ยั่งยืน ซึ่งเกิดจากการขาดความชัดเจนในการจัดการ ทรัพยากรการบริหารจัดการเป็นหลัก (Thailand Rugby Union, 2016) ทั้งในด้านการจัดการ เช่น สนามการแข่งขันที่ไม่พร้อมใช้งานหรือไม่มีสนามซ้อม เป็นของสโมสรเอง ปัญหาทางด้านการฝึกซ้อม เช่น ช่วงเวลาการฝึกซ้อมที่ยังไม่ค่อยลงตัว เนื่องจาก นักกีฬาบางส่วนอยู่ในช่วงทำงานและบางส่วนยังเป็น นิสิต นักศึกษา จึงทำให้การฝึกซ้อมไม่สมบูรณ์แบบตาม แผนการฝึกซ้อมที่วางไว้ ปัญหาในด้านการจัดการ แข่งขัน เช่น การยกเลิกรายการแข่งขันกลางคัน และ ปัญหาทางการเงิน เช่น ทีมที่ประสบปัญหาในเรื่อง ของงบประมาณและไม่รู้จะหาแหล่งเงินทุนมาสนับสนุน

ทีมเพิ่มได้อย่างไร จึงทำให้ไม่สามารถเดินทางมาเข้าร่วมการแข่งขันได้หรือจัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมตามมาตรฐาน (Chakhruea, 2016)

สอดคล้องกับ Takonsak Hangsajon, (2011) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 พบว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลมักจะมีปัญหาในด้านงบประมาณในการเตรียมทีมเพื่อเข้าแข่งขัน งบประมาณ และสวัสดิการซึ่งเป็นเครื่องสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาที่สำคัญประกอบไปด้วย ด้านเศรษฐกิจการเงิน ด้านอาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนด้านสวัสดิการอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ให้กับนักกีฬาเพื่อลดปัญหาทางด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับนักกีฬาให้น้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพราะถ้าเมื่อไรนักกีฬามีความวิตกกังวลในเรื่องต่าง ๆ ตามที่กล่าวมานี้ เชื่อว่าจะบั่นทอนประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมตลอดจนประสิทธิภาพในการแข่งขันของนักกีฬานั้น ๆ ได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนสะท้อนให้เห็นปัญหาและอุปสรรคหลายประการในการจัดการในระดับสโมสรในประเทศไทย

นอกจากนี้ องค์ประกอบที่สำคัญของโปรแกรมที่ดีในการสร้างนักกีฬาระดับสุดยอด แล้วการที่นักกีฬาจะเก่งนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับโค้ช หรือตัวนักกีฬา เองเท่านั้น แต่ต้องมีองค์ประกอบอื่น ๆ คอยสนับสนุนซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ นั้น ได้แก่ อุปกรณ์และสถานที่ การสนับสนุนกีฬาในด้านต่าง ๆ การสนับสนุนทางการเงิน การสนับสนุนที่ดีจากผู้บริหาร (Kanungsukkasem, 1990)

ปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานั้นจะสามารถเป็นแรงขับเคลื่อนให้สโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยเกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลอย่างเต็มศักยภาพนั้นขึ้นอยู่กับคณะทำงานเป็นหัวใจสำคัญที่จะนำพาสโมสรให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จ และองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารสโมสรให้ประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งหมายถึง “ความชัดเจน

ที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมา” หรือ สิ่งที่ได้ทำหรือได้พบมาแล้ว และสิ่งนั้นยังจำได้ดีอยู่ในใจ ไม่ใช่ผ่านไปแล้วผ่านไปเลย หรืออาจหมายถึงประสบการณ์ในทางที่ดี หรือประสบการณ์ในทางที่ไม่ดีก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ของ Satawatin, (2003) ได้อธิบายถึง คุณสมบัติเฉพาะของคนที่แตกต่างกันในแต่ละคน ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ กันนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของ ผู้รับสารที่มีปริมาณแตกต่างกันด้วย ทำให้องค์กรผู้บริหารและบุคลากรในสโมสรทุกระดับต้องเข้าสู่สภาวะที่มีการแข่งขันกันสูง ความสำเร็จและความสามารถในการมองอนาคตทางการกีฬาที่จะก้าวไปสู่จุดหมายสูงสุดยังมีโอกาสน้อยและการตัดสินใจเพื่ออนาคตที่ดีกว่าจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ การบริหารจัดการองค์กรที่จะทำให้สโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด คือ แนวทางการบริหารจัดการรูปแบบใดที่จะสามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้และจัดการระบบการบริหารจัดการที่ยังไม่ชัดเจนและขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาองค์กรกีฬาสู่ความเป็นเลิศดังนั้นเพื่อความอยู่รอดในอนาคต สโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อแสวงหารูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย ที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการให้มีความเป็นอิสระและคล่องตัวมากยิ่งขึ้นเพื่อให้การบริหารจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยให้เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพอย่างเต็มศักยภาพ (Paksoonthorn, 2011)

การจัดการเพื่อให้องค์กรดำเนินกิจการบรรลุตามวัตถุประสงค์จะต้องอาศัยองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้ การวางแผน (Planning) ประกอบด้วยการกำหนดขอบเขตของธุรกิจตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตลอด

จนกำหนดวิธีการเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ การจัดองค์กร (Organizing) ประกอบด้วยการจัดบุคคล แบ่งแผนงานและจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับแผนงานเพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนด การนำ (Leading) ประกอบด้วยเนื้อหา 2 เรื่องที่สำคัญ คือ ภาวะผู้นำ (Leadership) ซึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาตัวผู้บริหารและการจูงใจ (Motivation) ซึ่งเกี่ยวกับการชักจูงหรือการกระตุ้นให้ผู้อื่นทำงานได้อย่างเต็มที่ตามความรู้ความสามารถ และการควบคุมองค์กร (Controlling) เป็นการควบคุมองค์กรให้การดำเนินงานต่าง ๆ ภายในองค์กรเป็นไปตามแผนงาน ความคาดหวังหรือมาตรฐานที่กำหนด (Nawikan, 1993)

องค์ประกอบด้านการจัดการที่ทำให้สโมสรกีฬาสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดตั้ง สโมสรด้านการบริหารจัดการสโมสร ด้านการจัดการเงิน ด้านการหาแหล่งเงินทุนและการตลาด ด้านการจัดการอาสาสมัครเข้ามาสนับสนุน ด้านการพัฒนาความก้าวหน้าในอนาคต และด้านส่งเสริมสุขภาพ และความปลอดภัย (Howie, 2004) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management หรือ TQM) การบริหารจัดการที่มีคุณภาพ จะมีคุณภาพได้ย่อมมาจากแนวคิดที่ถูกต้องและเป็นระบบเพื่อสร้างองค์กรให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันและอยู่รอดได้ในระยะยาว จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องแสวงหาระบบการบริหารการจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) มาใช้ในการบริหาร ซึ่งระบบการบริหารการจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) เป็นที่ยอมรับกันว่าจะสามารถนำพาองค์กรไปสู่ความเป็นเลิศและอยู่รอดอย่างยั่งยืนตลอดไป (Thatreeditilak, 2005)

การที่สโมสรกีฬาจะประสบความสำเร็จได้นั้น

ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการทำงานของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในการขับเคลื่อนสโมสรให้พัฒนาไปข้างหน้า หรือขึ้นกับคณะผู้บริหารสโมสรเพียงอย่างเดียว แต่ล้วนเป็นการร่วมมือกันของแต่ละฝ่ายงาน ช่วยกันผลักดันให้สโมสรนั้นประสบความสำเร็จ ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้จึงได้ประยุกต์ใช้แนวคิด TQM ทั้ง 7 ด้าน เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ปัญหาในแต่ละด้านกับสถานการณ์ บุคลากรในสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย เพื่อให้เห็นถึงระดับปัญหาในด้านต่าง ๆ อย่างชัดเจนในแต่ละส่วนงาน ซึ่งคณะผู้บริหารและคณะผู้ควบคุมทีม มีบทบาทในการดำเนินงาน กิจกรรมต่าง ๆ ในสโมสรที่แตกต่างในแต่ละส่วนตามตำแหน่งงาน

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย และนำผลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์เป็นข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนโครงสร้างในการจัดการสโมสรให้ประสบความสำเร็จ และส่งผลให้ทีมสโมสรรักบี้ฟุตบอลของประเทศไทยพร้อมที่จะสามารถรับมือกับอุปสรรค ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทุกการแข่งขัน การจัดการสภาพการเงิน การจัดการสโมสรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไปอย่างมั่นคง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย และเพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย โดยแนวคิด TQM ทั้ง 7 ด้านกับสถานการณ์บุคลากรในสโมสรกีฬารักบี้ฟุตบอล

สมมุติฐานของการวิจัย

ลักษณะของคณะผู้บริหารและคณะผู้ควบคุมทีมที่มีการรับรู้ปัญหาที่แตกต่างกัน และประสบการณ์ระยะเวลาในการทำงานเกี่ยวกับสโมสรกีฬารักบี้ฟุตบอลที่แตกต่างกัน จะส่งผลในการรับรู้ปัญหาที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการคุณภาพโดยรวม TQM ในกลุ่มประชากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารและคณะผู้ควบคุมทีมของสโมสรประเภทสามัญแต่ละสโมสร ที่อยู่ในระเบียบการรับสมัครสโมสรสมาชิกในสังกัดสโมสรสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในการยื่นจัดตั้งสโมสร ซึ่งมีสโมสรรักบี้ฟุตบอลประเภทสามัญ จำนวน 45 สโมสร โดยกำหนดตำแหน่งงานในแต่ละทีมที่จะทำการเก็บข้อมูลไว้ดังนี้ คณะกรรมการบริหารจำนวน 7 คน ซึ่งประกอบด้วย ประธานสโมสร รองประธานสโมสร คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ รวมเป็น 315 คน และในส่วน of คณะผู้ควบคุมทีมทั้งหมด 3 คน ซึ่งประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน รวมเป็น 135 คน รวมเป็นประชากรทั้งหมด 450 คน โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) มีค่าเท่ากับ 0.97

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทำการเก็บแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด จากทุกสโมสรที่มีการจัดตั้งขึ้นตามระเบียบที่กำหนดไว้จากสมาพันธ์รักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารและคณะผู้ควบคุมทีมของสโมสรประเภทสามัญแต่ละสโมสร ที่อยู่ในระเบียบการรับสมัครสโมสรสมาชิกในสังกัดสโมสรสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในการยื่นจัดตั้งสโมสร จำนวน 45 สโมสร โดยกำหนดตำแหน่งงานในแต่ละทีมที่จะทำการเก็บข้อมูลไว้ดังนี้ คณะกรรมการบริหารจำนวน 7 คน ซึ่งประกอบด้วย ประธานสโมสร รองประธานสโมสร คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ รวมเป็น 315 คน และในส่วน of คณะผู้ควบคุมทีมทั้งหมด 3 คน ซึ่งประกอบ

ด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน รวมเป็น 135 คน รวมเป็นประชากรทั้งหมด 450 คน โดยในการเก็บข้อมูลซึ่งผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปสอบถามประชากรตัวอย่างจากแต่ละสโมสรที่สังกัดอยู่แต่ละภาค ซึ่งจะทำการเก็บข้อมูลตามระยะเวลาที่วางแผนไว้โดยจะเก็บข้อมูลในช่วงเช้าตั้งแต่เวลา 8.00-12.00 และในช่วงบ่ายตั้งแต่ 13.00-18.00 น

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ของแต่ละคำตอบนำมาคิดเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

แบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นแบบวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบระดับการรับรู้ปัญหาในการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลจากประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสโมสรกีฬารักบี้ฟุตบอลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างจะใช้การวิเคราะห์รายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ และในส่วนการเปรียบเทียบระหว่างคณะกรรมการบริหารกับคณะผู้ควบคุมทีมใช้การวิเคราะห์ด้วยค่า “ที” (t-test) แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 450 คน ดังนี้

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น คณะกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 70.2 รองลงมาคือ คณะผู้ควบคุมทีม คิดเป็นร้อยละ 29.8 โดยส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็น

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของบุคลากรในสโมสรรักบี้ฟุตบอลบอลจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
คณะกรรมการบริหาร	315	70.20
คณะผู้ควบคุมทีม	135	29.80
รวม	450	100.00
เพศ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	372	82.70
เพศหญิง	78	17.30
รวม	450	100.00
อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	82	18.20
31-40 ปี	312	69.40
41 ปีขึ้นไป	56	12.40
รวม	450	100.00
ประเภททีม	จำนวน	ร้อยละ
ประเภททีมชาย	230	51.10
ประเภททีมหญิง	16	35.60
ประเภททีมชาย-ทีมหญิง	60	13.30
รวม	450	100.00
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับปริญญาตรี	250	55.60
ระดับปริญญาโท	198	44.00
ระดับปริญญาเอก	2	0.40
รวม	450	100.00
อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นิสิต/นักศึกษา	2	0.40
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	62	13.80
ข้าราชการ	141	31.30
ธุรกิจส่วนตัว	160	35.60
พนักงานบริษัทเอกชน	79	17.60
นักกีฬาอาชีพ	6	1.30
รวม	450	100.00

ร้อยละ 82.7 รองลงมาคือเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 17.3 อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.2 และช่วงอายุ 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.4 ซึ่งสโมสรส่วนมากเป็นประเภททีมชาย คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาคือ ประเภททีมหญิง คิดเป็นร้อยละ 35.6 และประเภททีมชาย-ทีมหญิง คิดเป็นร้อยละ 13.3 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับการศึกษาสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 44.0 และระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 0.40 ประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมา คือ ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 31.3 พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 17.6 พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 13.8 นักกีฬาอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 1.3 และ นิสิต/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.40 ที่มีประสบการณ์

ในการทำงานเกี่ยวกับสโมสรรักบี้ฟุตบอล คือ เกินกว่า 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาคือ เกินกว่า 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.9 เกินกว่า 10ปี คิดเป็นร้อยละ 19.3 และไม่เกิน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.2 เป็นคณะกรรมการบริหารจำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 เป็นเพศชายจำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 82.7 อยู่ในช่วงอายุ 31-40ปี มากที่สุดจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 โดยส่วนมากเป็นสโมสรประเภททีมชาย จำนวน 230 ทีม คิดเป็นร้อยละ 51.1 มีระดับการศึกษาสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 35

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยใช้หลัก 7 ด้าน ที่เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิด TQM โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=2.66$, S.D.=0.23)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ปัญหาของการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยโดยใช้หลัก 7 ด้าน ที่เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิด TQM

การจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอล	N = 450		ระดับการรับรู้
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด	2.71	0.38	มาก
2. ด้านการกระบวนการและระบบงานภายใน	2.63	0.37	มาก
3. ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร	2.90	0.44	มาก
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม	2.65	0.39	มาก
5. ด้านการบริหารจัดการและโครงสร้าง	2.53	0.30	มาก
6. ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์	2.68	0.32	มาก
7. ด้านประสิทธิภาพขององค์กร	2.53	0.46	มาก
รวม	2.66	0.23	มาก

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้ ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ($\bar{X}=2.71$, S.D.=0.38) ด้านการกระบวนกรและระบบงานภายใน ($\bar{X}=2.63$, S.D.=0.37) ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร ($\bar{X}=2.90$, S.D.=0.44) ด้านวัฒนธรรม

องค์กรและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=2.65$, S.D.=0.39) ด้านการบริหารจัดการและโครงสร้าง ($\bar{X}=2.53$, S.D.=0.30) ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X}=2.68$, S.D.=0.32) และด้านประสิทธิภาพขององค์กร ($\bar{X}=2.53$, S.D.=0.46) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า“เอฟ” (F-test) และการเปรียบเทียบ รายคู่ของระดับการรับรู้ปัญหาของการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย โดยใช้หลัก 7 ด้านที่เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิด TQM โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสโมสรกีฬารักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย

ระดับการรับรู้ปัญหา	1		2		3		4		F	P	ทดสอบรายคู่
	ไม่เกิน		เกินกว่า		เกินกว่า		เกินกว่า				
	1 ปี		1-5 ปี		5-10 ปี		10 ปี				
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
1. ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด	2.50	.31	2.53	.34	2.77	.35	2.96	.33	33.26	0.000*	(1-3)*(1-4)*
2. ด้านการกระบวนกรและระบบงานภายใน	2.47	.30	2.55	.35	2.66	.38	2.76	.34	9.59	0.000*	(1-3)*(1-4)*
3. ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร	2.68	.38	2.73	.45	3.00	.43	3.07	.33	19.27	0.000*	(1-3)*(1-4)*
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม	2.64	.35	2.61	.36	2.61	.43	2.85	.43	8.02	0.000*	(1-4)*
5. ด้านการบริหารจัดการและโครงสร้าง	2.48	.30	2.55	.27	2.5	.31	2.50	.32	0.78	0.503	
6. ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์	2.65	.36	2.54	.34	2.70	.28	2.85	.28	15.70	0.000*	(1-4)*
7. ด้านประสิทธิภาพขององค์กร	2.24	.34	2.34	.35	2.61	.48	2.81	.39	30.31	0.000*	(1-3)*(1-4)*

*แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p < .05$)

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าในด้านสถานภาพ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ปัญหา การจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยแนวคิด TQM ทั้ง 7 ด้าน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งประกอบด้วย ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ด้านการกระบวนการและระบบงานภายใน ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการและโครงสร้าง ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์และด้านประสิทธิภาพขององค์กร ซึ่งจากการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ

เชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ด้านการกระบวนการและระบบงานภายใน ด้านประสิทธิภาพขององค์กร ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในวงการรักบี้เกินกว่า 1 ปี มีระดับการรับรู้ปัญหาที่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในวงการเกินกว่า 5-10 ปี และเกินกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในวงการรักบี้ไม่เกินกว่า 1 ปี มีระดับการรับรู้ปัญหาที่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์

ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า“ที” (t-test) ระดับการรับรู้ปัญหาของการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอล ในประเทศไทยโดยใช้หลัก 7 ด้าน ที่เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิด TQM โดยจำแนกตามสถานภาพบุคลากรในสโมสรกีฬารักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย

ระดับการรับรู้ปัญหา	1		2		t	P
	คณะกรรมการบริหาร		คณะผู้ควบคุมทีม			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด	2.67	.37	2.78	.37	-2.935	0.004*
2. ด้านการกระบวนการและระบบงานภายใน	2.57	.35	2.75	.36	-4.858	0.000*
3. ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร	2.89	.44	2.91	.42	-0.476	0.634
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม	2.56	.35	2.87	.37	-8.407	0.000*
5. ด้านการบริหารการจัดการและโครงสร้าง	2.51	.28	2.55	.33	-1.242	0.216
6. ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์	2.63	.31	2.77	.32	-4.205	0.000*
7. ด้านประสิทธิภาพขององค์กร	2.48	.46	2.63	.41	-3.443	0.001*

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p < .05$)

ในวงการเกินกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และด้านการบริหารจัดการและโครงสร้างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์มีระดับการรับรู้ปัญหาไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยแนวคิด TQM จำแนกตามสถานภาพบุคลากรในสโมสรกีฬา รักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยได้แก่ คณะกรรมการบริหาร และคณะผู้ควบคุมทีม กับระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยแนวคิด TQM พบว่ามีระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยแนวคิด TQM ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ด้านการกระบวนการและระบบงานภายใน ด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์และด้านประสิทธิภาพขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยสามารถแบ่งการอภิปรายผลได้ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย การรับรู้ปัญหาของการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย โดยใช้หลัก 7 ด้าน ตามแนวคิด TQM โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และสถานภาพบุคลากรสามารถสรุปได้ดังนี้

ในด้านการรับรู้ปัญหาจัดการคุณภาพโดยรวมของสโมสรรักบี้ฟุตบอล พบว่าโดยภาพรวมสโมสรรักบี้ฟุตบอลมีปัญหาในระดับมาก โดยอันดับแรก คือ ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม

ด้านการกระบวนการและระบบงานภายใน ด้านการบริหารจัดการและโครงสร้าง ด้านประสิทธิภาพขององค์กร ตามลำดับ ซึ่งผลการทดลองไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jaisuk, (2015) ที่พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาโอลิมปิกของประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมโอลิมปิกไทย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาโอลิมปิกไทย พบว่า โดยภาพรวมสโมสรโอลิมปิกไทยมีปัญหาในระดับมาก โดยอันดับแรก คือ ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร ด้านประสิทธิภาพขององค์กร ด้านการบริหารจัดการและโครงสร้าง ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม ด้านการกระบวนการและระบบงานภายในตามลำดับ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chalanun, (2014) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง อิทธิพลภาพลักษณ์สโมสรฟุตบอลและความนิยมในภาพลักษณ์นักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการติดตามรับชมการแข่งขันฟุตบอลไทย พบว่า ภาพลักษณ์ของสโมสรฟุตบอลส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการรับชมการแข่งขันของฟุตบอลไทยมากกว่าความนิยมในภาพลักษณ์นักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง ซึ่งส่งผลให้คนได้รู้จักสโมสรมากขึ้นทำให้มีผู้สนับสนุนหรือสปอนเซอร์เข้ามาส่งเสริมสโมสรในด้านต่างๆ เช่น อุปกรณ์การฝึกซ้อม เป็นต้น

ในด้านการรับรู้ปัญหาของการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน จากผลการศึกษาพบว่าระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยแนวคิด TQM เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยแนวคิด TQM โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานได้แก่ ไม่เกิน 1 ปี เกินกว่า 1-5 ปี เกินกว่า 5-10 ปี และเกินกว่า 10 ปี มีการรับรู้ปัญหาทั้ง 7 ด้าน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งประกอบด้วย

ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ด้านการกระบวนกรและระบบงานภายใน ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการและโครงสร้าง ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และด้านประสิทธิภาพขององค์กร ซึ่งพบว่า ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ด้านการกระบวนกรและระบบงานภายใน ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กรและด้านประสิทธิภาพขององค์กร ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในวงการรักบี้เกินกว่า 1 ปี มีระดับการรับรู้ปัญหาที่แตกต่างกับ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในวงการเกินกว่า 5-10 ปี และเกินกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในวงการรักบี้ไม่เกินกว่า 1 ปี มีระดับการรับรู้ปัญหาที่แตกต่างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในวงการเกินกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และด้านการบริหารจัดการและโครงสร้างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์มีระดับการรับรู้ปัญหาไม่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าการรับรู้ปัญหาในแต่ละด้านมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ระยะเวลาในการทำงาน อายุงานน้อยประสบการณ์ก็จะน้อยตาม อายุงานมากประสบการณ์ก็มากตาม จึงทำให้การรับรู้ปัญหาของแต่ละอายุแตกต่างกัน Phasawet (2004) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานบริษัท คาโอ อินดัสเทรียล (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การรับรู้ปัญหาของการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยโดยใช้หลัก 7 ด้านที่เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิด TQM โดยจำแนกตามสถานภาพบุคลากร ผลการศึกษาพบว่า ระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยแนวคิด TQM จำแนกตามสถานภาพบุคลากรในสโมสรรักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยที่แตกต่างกับ กับระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรรักบี้ฟุตบอลโดยแนวคิด TQM ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ด้านการกระบวนกรและระบบงานภายใน ด้านวัฒนธรรมองค์กรและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์และด้านประสิทธิภาพขององค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อสรุปเสนอแนะจากการวิจัย

สโมสรควรต้องมีการดำเนินปรับปรุงและแก้ไขกลยุทธ์ในการดำเนินการบริหารองค์กรในทุก ๆ ด้านอย่างชัดเจนเพื่อที่จะส่งนำไปสู่การพัฒนาองค์กรหรือสโมสรให้ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต ซึ่งอันดับแรกนั้นควรที่จะเป็นด้านการวางแผนกลยุทธ์และการตลาด ในการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จะนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย ในการบริหารและการจัดการของสโมสร ในแต่ละช่วงของแผนระยะสั้น แผนระยะยาว รวมถึงแผนการปฏิบัติการเงินของสโมสรให้ถูกต้องและชัดเจน พร้อมทั้งประเมินแนวโน้มค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นของสโมสรเพื่อการบริหารรายได้ให้มีความสมดุลกับรายจ่ายให้เกิดสภาพคล่องของสโมสร และสโมสรควรต้องมีการดำเนินการด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในสโมสรที่มีอิทธิพลในการให้ความสนใจและความตื่นตัวของประชาชนที่จะติดตามและให้การสนับสนุนสโมสรอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- Chakhruea, K. (2016). Baan-Bak School Rugby Team Fighter “Barefoot” Winning Limitations, (Online). Retrieves April 25,2017, from <https://www.posttoday.com/sports/456481>
- Chalanun, C. (2014). The Image of Thai Football Clubs and Consumer’ Preference to Thai Football Players Celebrity toward Viewing Behaviors of Football Match .Master’s Thesis Faculty of Business Administration, Bangkok Unuversity. Bangkok.
- Hangsajon, T. (2011). *States and problems of preparation of rugby fooball team for the 38 thailand university game*. Master’s Thesis, Master of Education Degree in Art Education, Faculty of education, Srinakharinwirot University.bangkok.
- Howie, L (2004.) The official Fa Guide to Running a Club: FA Learning Ltd.: Hodder & Stoughton.
- Jaisuk, J. (2015). *Analysis of management problems of volleyball clubs in thailand under TQM concept*. Master’s Thesis Faculty of Sports Science, Chulalongkorn University.Bangkok.
- Kanungsukkasem, V. (1990).Creating the ultimate athlete, *Journal of Sport*, 24(June 1990), 13-15.
- Kueakul, W. (2017). New Police Project of the Thai rugby Stars, (online). Retrieved May 5, 2018, From <http://www.siamsport.co.th/column/detail/68770>.
- Makrasilanon, W. (2006). Organization Management Book Learn to TQM. Bangkok: Expernet-books.
- Nawikan, S. (1993). Introduction to management. Bangkok:Duangkamol.
- Ngualamhin, A. (2010). *Physical education learning management using football activities based on ethics development theory of Kohlberg to develop sportsmanship of the primary school students*. Master’s Thesis, Department of Curriculum, Faculty of Education, Chulalongkorn University. Bangkok.
- Paksoonthorn, C. (2011) A Development of Management Model of Rugby Football Clubs in Thailand. *Academic journal Uttaradit Rajabhat university*, 10(2), 66-78.
- Phasawet, A. (2004) Factors influencing work efficiency of employees at Kao Industrial (Thailand) Co., Ltd. Master’s Thesis, Faculty of Business Administration, Srinakharinwirot University.
- Satawatin, P. (2003). Communication Arts. Bangkok: Rung-Rueang-San Printing.
- Srichata, P. (2014). *Acomparison of physical education learning management between deedback by teacher and visual media upon rugby skills of lower secondary school students*. Master’s Thesis, Department of Curriculum, Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University. Bangkok,
- Thailand Rugby Union. (2016). Rugby football clubs in thailand.bangkok.
- ThaiPbs. (2015). Rugby; The rugby sevens

- competitions at the 2015 in sea games set a target for 1 gold medal. (Online). Retrieved June 10,2018, from <http://news.thaipbs.or.th/content/1495>.
- Thatreeaadilak, E. (2005). *Total Quality Management According to TOT Pub co., Ltd. Employees' opinions*. Master's Thesis, Master of Public Administration, Faculty of Political Science. Burapha University.
- Wongsurawat, K. (2015). Rugby World Cup 2015 Once the sword Began to splash, blood was broken already, (online) Retrieved June 5, 2018, from <http://m.matichon.co.th/readnews.php?newsid=1442999939>.